GUILELMUS PERALDUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. HUGO DE FOLIETO. SMARAGDUS. PETRUS DAMIANUS

Österreich (?), 1435 Seite 61r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40507
Copyright: Melk, Benediktinerstift

a tuana. respondit. Nem tibi ñtiam cu
pis abicere. Vt enim corpori vitio aiam lan
guoribus & castigationibus purificat. Et
qdam senex infinanti discipulo dixit. Ne
contesteris ex infirmitate ul' plaga corporis.
Si enim firmus es. rubiginem p ignem amittis.
Si vero aux es. p ignem plaris. & ad ma
iora pueliis. Et cum qdam miles rogaret
quendam virum sanctum ut a morbo liberaret
eum pabis suis. vir sanctus audiens ab eo q
melior esset in egritudine & deuotior quam in
sanitate dixit. Oro dum. ut fiat te in
statu quo melior es. Fr multum gratus debet esse
deo & ministranti sibi ppter deum. In monasterio
enim ordinato homines gratis recipiunt. &
gratis exministrant. Non enim q eis ministrat ab
eis mercedem expectat. qa si mito eorum eis
ministrat. Etem si laborant. p eterna enim labor
ille non p temporalia. Vnde valde gratum debent
habere. qd deus gratis fiat eis exhibi. Non est
principale qd ministrat. sed adiacens. Sicut ho
mina adiacent vbi. Victus magis temporalem de
bet esse contentus q expectat mercedem
magnam. qm q expectat nullam. Et si defe
ctum aliquem sustineat. patienter debent il
lum sustinere. qui deus sit monstrans puisor. & il
lum defectum mediocrem substractionem de
bet reputare. Aug. Dat celestis medi
cus q nobis datus sit ad consolationem. & q
substractus ad exaltationem. Non enim homo
sin cum iumento suo abscissa substrahit. Non
debet esse ibi murmur. qa conditor deus est q p
uisor est. Ego psal. Non cont me mur
mur verum est. sed cont dum. Et nu. psm.
Vsqueq multitudo hi pessima murmu
rat cont dum. Cor debet esse firmum. ut
nec dissoluat abundantia. nec murmu
ret penuria. Heb. vlt. Optimum est gratia stabi
lire cor. non escis q non profuerunt ambulan
tibus in eis. Multum cauendum est in claust
a murmure. Vnde vna de duodecim abu
sionibus claustri est murmur. In vitis
prim. Dixit abbas pastor. Qui gru
losus est modicus non est. Expedientia po
tius q delectantia debet velle. Vnde sm aug
in regula sua. si uelit & forte non expe

dit. sicut aspiditati non est obediendum. Item
aug. Vtque sanando dolori quod delectat expe
diat. si non est certum medicus consulat. Ex
emplis soror debet se consolari. Iob. n.
hanc temptationem permisit deus euenire
illi. ut posset dari exemplum patie eius sicut
sunt iob. Et p. Non est constatus coram de
um. q plaga creaturis eueniet ei. Sufferen
tia iob audistis iac v. Greg. Ita precedenti
um prem considerem. & non erit gratia q tolam.
Spe euasionis maiorum malorum debet affli
ctionem suam alleuiare. Magna mna est q des
p malis futuris q meruimus accip in infirmita
tes vel' alia mala pnitis uite. Tale est. ac
si ille cui debent marce auri & argenti. re
capet p eis fabas ul' lapidulos quibus com
putatio facta est. Plus enim est faba vna re
spectu marce argenti q' tribulatio pnis respe
ctu future pene. Exe mi. diem p anno dedi
tibi. Et consolari debet se magnitudine mi
cedis. Aug. Gaude sub flagellis. qa tibi se
uat hereditas. Ill' ad tpus parat. quos me
tinu dampnabit. Idem. Non timeas flagella
ri. sed exhedari. Greg. Nisi correctis dns
hereditate dare disponeret. erudire eos p mo
lestias non curaret. Timore dni debet cordi
suo infige. ut p pena qua patit. pena fu
turam intelligat. Greg. Si deus tam aspe
p patit ubi parat. q' aspe paiiet ubi non
pareat. Cogitare debet. quomo potit igne
sustinere. q non pt sustinere modicum calorem
febrilem. Febris enim est calor non igneus. Ne
q non pt sustinere igne in modico digito.
quo potit sustinere q & corpus & aia simt mi
gne grauiori. Et q non posset sustinere igne ad
monitum. q' potit sustinere illum metuz.
Compassione debet addisce ex infirmitate.
Nesciit infirmis compati. q infirmitate pas
sus non est. Qui omi hebat noticia. com
passionem voluit addisce p passione. Heb.
iii. Non hem pontificem q non possit
compati infirmitatibus nris. temptatu p oi.
te. Cessante ncite ad comune uitam
libim debet redire. Vnde aug in regula sua
dic de infirmis. Cum vires pristinas re
parauerint. redeant ad feliciorem con
fuetudinem suam. que famulos dei